

[Socialministeren.]

for den nye Arbejdsløshedslov, der er en Del af Socialreformen. De paastaar i Pressen — eller jeg ved ikke, om det er de ærede Ordførere, der paastaar det i Pressen, men i den Presse, de raader over, er der Gang paa Gang fremsat nogle fuldkomne løgnagtige Paastande og Angreb paa denne Arbejdsløshedslov, og der er talt om en Nedskæring. Jeg skal nu nævne, hvad Udgifterne er anslaaet til fra Socialministeriets Side for det kommende Finansaar efter Gennemførelsen af denne Arbejdsløshedslov.

For Budgettet for 1933—34 var der til Arbejdsløshedslovgivningen anslaaet et Beløb af 10 994 000 Kr. Paa Budgettet for det kommende Aar, efter Socialreformens Vedtagelse, er der anslaaet et Beløb af 24 009 000 Kr., altsaa en Stigning paa 13 Mill. Kr., en Stigning, der fordeler sig paa følgende Maade: I Tilskud til Arbejdsløsheds-kasserne 15 630 000 Kr. eller en Stigning paa godt 6 Mill. Kr.; i Tilskud til Fortsættelseskasserne 2 530 000 Kr., en Stigning paa 1 530 000 Kr., og i Tilskud til Arbejdsløshedsfonden 5 420 000 Kr. Efter at man lige har faaet gennemført denne Lovgivning med en saa stor Stigning i Udgifterne, kommer de ærede Ordførere for det kommunistiske Parti og vil lige bestemt fordoble disse samlede Udgifter. At der ikke, saaledes som de politiske Forhold ligger, er nogen Grund til at fordybe sig nærmere i dette Forslag, vil man derefter være enig med mig om. Jeg regner, at der her bliver Tale om en Merudgift udover den, jeg har angivet, paa 27 Mill. Kr. om Aaret. Jeg er ikke i Stand til at skaffe de Penge.

Hvad angaar det andet Forslag, Forslag om Beklædningshjælp til arbejdsløse, maa jeg regne med, at der for Tiden er 100 000 arbejdsløse, idet en Del ikke forsikrede ikke længere staar tilmeldt Arbejdsanvisningskontorerne. Udgifterne efter dette Forslag til en Hjælp, der altsaa skulde udbetales i Oktober, vil antagelig blive $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr., idet jeg regner med, at $\frac{3}{5}$ af de arbejdsløse er Ikke-Forsørgere, og for deres Vedkommende drejer det sig om $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr., medens Resten er Forsørgere, der vil medføre en Udgift paa 2 Mill. Kr., og saa antager jeg, det drejer sig om ca. 40 000 Børn, og for deres Vedkommende vil det komme til at dreje sig om 1 Mill. Kr., altsaa i alt $5\frac{1}{4}$ Mill. Kr., hvortil kommer Administrationsudgifter med mere. Jeg er heller ikke i Stand til at sige, hvor disse 5 Mill. Kr. skulde komme fra i Oktober Maaned;

men jeg maa om dette Forslag sige det samme, som jeg sagde om det foregaaende: der er lige bragt en Ordning til Veje paa disse Omraader, hvorefter den fornødne Hjælp kan ydes uforskyldt arbejdsløse og andre uden Fattighjælps Virkninger i Mod-sætning til tidligere. Regeringen er derfor ikke i Stand til at diskutere Gennemførelsen af et Forslag af denne Art.

Forslaget om, at de arbejdsløse højst skal møde til Kontrol hver anden Dag, kan jeg heller ikke tiltræde. Efter min Opfatelse er det naturligt og gældende paa alle Omraader, hvor det offentlige yder Tilskud, at der øves den størst mulige offentlige Kontrol, og jeg er stærkt i Tvivl om, hvorvidt Forslagsstillerne tjener Arbejdernes Interesser ved at indskrænke denne Kontrol og derved udsætte Arbejderne for en hel Række nye, urimelige Angreb for Misbrug af den Understøttelse, de modtager.

Endelig maa jeg sige angaaende Forslaget om Krisehjælp, at det er jo en ordentlig Mundfuld. Det kræver en ekstra Udgift paa 79 Mill. Kr. Jeg har ikke disse Penge. For Tiden maa man regne med, at Antallet af arbejdsløse er omkring ved en 100 000 som Minimumstal, og hvis man skal sikre de Understøttelser, der her er Tale om, og som i og for sig jo ikke er for store — der er ingen, der vil paastaa, at det er urimeligt at sikre Forsørgere 28 Kr. og Ikke-Forsørgere 21 Kr. om Ugen; der er snarere mange, der vil undre sig over, hvorledes man kan leve i disse Tider af disse Beløb —, saa vil det blive en Udgift til Forsørgere paa 58 Mill. Kr. og til Ikke-Forsørgere paa 65 Mill. Kr., i alt 123 Mill. Kr. Heri fragaer imidlertid det Beløb, som Arbejdsløsheds-kasserne og Fortsættelseskasserne efter allerede gældende Lovgivning formentlig vil komme til at udbetale, og det kan jeg anslaa til 55 Mill. Kr., derved bliver den aarlige Merudgift altsaa 68 Mill. Kr., og dertil kommer Kontingenthjælpen efter § 4, der kan anslaaes til 11 Mill. Kr.

Jeg har forskellige Indvendinger at gøre i øvrigt, hvis man kunde gaa ind paa Forslaget — mod dets Formulering. Men jeg ser ikke nogen Grund til det, der er ingen som helst Mulighed for hverken politisk, økonomisk, finansielt og paa visse Punkter heller ikke nogen saglig Mulighed for at kunne gennemføre disse Forslag. Og det ved de ærede Forslagsstillere nøjagtigt lige saa godt som jeg.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg beklager, at Socialministeren ikke saa sig foranlediget til at komme